

niet groter is dan 3 procent van de economie van de eurozone. Daarbij komt dat de Verenigde Staten zelf ook tegen een schuldenplafond aan zitten. Sinds 2007 is dit plafond verhoogd van 9 biljoen (= 9.000 miljard) dollar naar 14,3 biljoen dollar en naar verwachting zal deze grens volgende maand worden bereikt. De Verenigde Staten kunnen schulden aangaan in dollars en de Amerikaanse centrale bank kan daar een onbeperkte hoeveelheid van 'bijdrukken', waardoor in theorie daar de kans op wanbetaling niet speelt.

Het maakt voor obligatiebeleggers echter niet uit of er op het nominale bedrag wordt afgestempeld dan wel wordt terugbetaald in een munt die minder waard is geworden. In beide gevallen hebben ze het nakijken vanwege een daling van de koopkracht. En veel van deze obligaties zijn nu net in handen van landen die hun financiële huishouding wel op orde hebben gehouden en niet jarenlang boven hun stand hebben geleefd. Dus geen feest, maar wel een kater. ■

Met de trein

In het jaarverslag van Exact staat een afboeking die we niet gauw zullen aantreffen bij Beter Bed, Accell en Macintosh, die net als Exact staan genoteerd aan de smallcapindex: "In 2010 zette Exact haar vliegtuig te koop, als gevolg hiervan valt de bezitting onder de post 'te verkopen activa'. Het actief is geherwaardeerd op 1,924 miljoen euro, wat resulteerde in een afboeking van 1,1 miljoen euro", zo stelt het jaarverslag [vertaald uit het Engels, red.].

Het softwarehuis probeert nu al bijna een jaar een koper te vinden voor de **CESSNA 525 CITATION**, maar de vraagprijs van 3 miljoen euro lijkt te hoog. "Een privéjet past niet in het huidige tijdsgewricht en stemt niet overeen met ons beleid voor duurzame bedrijfsvoering", aldus financieel directeur Max Timmer bij de presentatie van de jaarcijfers. Vrij vertaald betekent dit waarschijnlijk dat het softwarehuis wil korten op onderhouds-, gebruiks- en stallingkosten van het vliegtuig. Overigens geeft Exact geen zicht in deze kostenpost.

Exact kocht het vliegtuig eind jaren negentig, toen het bedrijf zich ten doel had gesteld om (door overnames) een grote internationale speler te worden in het middenmarktsegment. Of dit het bedrijf, dat inmiddels actief is in veertig landen, is gelukt, is de vraag. Zo kraakte topman Martijn Janmaat, die onlangs aankondigde in september op te stappen, de overnamestrategie van zijn voorgangers af. "Overnames moet je doen vanuit je eigen kracht. Dan moet je toch eerst onder je eigen motorkap kijken, en dan zie je meteen dat er weinig performance is", aldus Janmaat toen hij in augustus vorig jaar topman werd. Wie het stokje van Janmaat gaat overnemen is nog onbekend. Duidelijk is wel dat hij met de trein naar zijn werk moet komen. ■

Zaak Fortis springlevend

Jan Maarten Slagter
Directeur VEB

"Maar Fortis bestaat toch niet meer. Wat heeft het dan nog voor zin om wanbeleid te laten vaststellen?" De vraag van de radio-presentator – om half zeven 's ochtends afgelopen dinsdag – verwoordde waarschijnlijk het gevoel (en de onwetendheid) van veel mensen. Fortis is geschiedenis geworden. Het vlaggetje met die naam erop en het bijbehorende blokkendooslogo op mijn werkkamer – souvenir van een veelbewogen aandeelhoudersvergadering – is net zo gedateerd als de beursticker die ernaast staat (mijn kamer begint steeds meer op een beursmuseum te lijken).

De naam Fortis is inderdaad uit het straatbeeld verdwenen. Op de voormalige bankkantoren staat in Nederland het logo van ABN Amro, in België dat van BNP Paribas. Op de shirts van Feyenoord prijken de letters ASR – de naam van de Nederlandse verzekeraar. En dan is er nog Ageas, het rompbedrijf dat van het beursfonds overbleef na de opknip- en nationalisatieacties in begin oktober 2008: een Belgische verzekeraar met een aantal internationale, vooral Aziatische activiteiten en een doos met problematische hypotheekproducten.

Ageas troffen we afgelopen week dan ook aan de andere zijde van de Amsterdamse Ondernemingskamer bij de zitting in de wanbeleidsprocedure die we over het Fortis-debacle voeren. De naamswisseling doet er in juridisch opzicht natuurlijk niet toe – en dat is dan ook de letterlijke tegenwerping tegen de veronderstelling die aan de vraag van de BNR-presentator voorafging.

Maar los van het lot van het bedrijf Fortis, voor de VEB is 'de zaak Fortis' springlevend. De wanbeleidsprocedure, die we al begin oktober 2008 startten, is de basis van onze inspanningen om beleggers genoegdoening te bezorgen. Het enquête-rapport dat de onderzoekers in deze procedure hebben opgeleverd, biedt een schat aan informatie over de ondergang van de bank-verzekeraar. Dat is belangrijke grondstof voor de twee schadevergoedingsprocedures die we voeren: tegen de Nederlandse staat vanwege misbruik van de noodtoestand waarin Fortis zich bevond en tegen Fortis/Ageas, voormalige bestuurders en de banken die de aandelenemissie in september 2007 begeleidden vanwege misleiding van beleggers. Het oordeel wanbeleid is een ernstige (dis)kwalificatie van de situatie bij Fortis in 2007 en 2008, die we in de laatstgenoemde misleidingsprocedure goed kunnen gebruiken.

Met deze drie procedures heeft de VEB haar batterijen nu in stelling – de ruim 33.000 Fortis-beleggers die zich bij onze actie hebben aangesloten kunnen erop vertrouwen dat we kosten noch moeite hebben gespaard om de meest kansrijke uitgangspositie te creëren.

Maar afronding van de wanbeleidsprocedure is ook van maatschappelijk belang: een van de grootste financiële debacles uit de Nederlandse geschiedenis verdient een gedegen juridische beoordeling. Ter lering, vermaning en – met een Amerikaans therapiewoord – 'closure'. Daar dragen we als maatschappelijke organisatie graag aan bij. ■